

Teden družine 2020: ***Kdor se uči, je mlad!***

Od 19. – 25. marca v slovenski Cerkvi tradicionalno obhajamo Teden družine. Urad za družino pri SŠK je za letos izbral geslo: "Kdor se uči, je mlad."

Za vsak dan v tem tednu je pripravljena določena misel, življenjska zgodba, molitev in iztočnica za pogovor v družini.

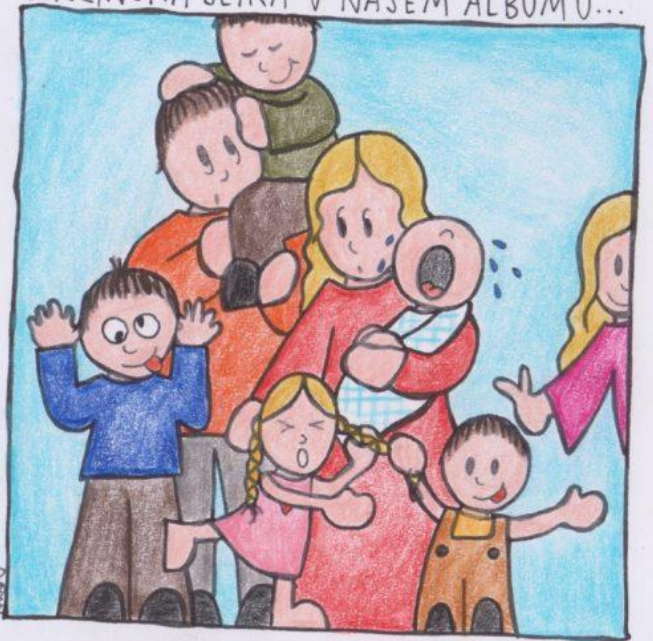
Na župniji dobite zloženko Tedna družine, kjer so objavljeni naslovi posameznih zgodb in iztočnice za pogovor.

Tukaj pa objavljamo sedem resničnih zgodb, ki so vzete iz knjige Kurja juhica. Za vsak dan v tednu družine ena. Te zgodbe prebirajo po celem svetu, otroci in odrasli. Berejo jih in postajajo modrejši. Povabljeni ste, da jih prebereš tudi v vašem domu. Najlepše je, če jih preberete v krogu družine in si po branju vzamete še nekaj časa za pogovor. Pri pogovoru vam je v pomoč vprašanje, ki je zapisano pri določenem dnevu. Večer zaključite z molitvijo za može, za očete, za mamice, za vse starše in otroke, za babice, ... Lahko zmolite eno desetko ali pa en očenaš, toliko kot lahko. Vsaka molitev šteje.

DRUŽINSKA SLIKA V MOJI GLAVI...

DRUŽINSKA SLIKA V NAŠEM ALBUMU...

četrtek, 19. marec – Sv. Jožef

NAJ SE ZGODI KARKOLI, VEDNO BOM S TEBOJ

Leta 1989 je silovit potres z močjo sedme stopnje po Richterjevi lestvici skoraj zbrisal Armenijo z zemljevida. V manj kot štirih minutah je umrlo več kot 30.000 ljudi. Sredi tega opustošenja in zmede je neki očka pustil ženo na varnem doma in odhitel v šola, kjer bi moral biti njegov sin, ampak lahko je ugotovil le, da je šola zravnana z zemljo. Po hudem šoku ob izgubi, se je spomnil obljube sinu: »Naj se zgodi karkoli, vedno bom s teboj.« In oči so se mu napolnile s solzami. Ko je gledal kupe ruševin, ki so nekoč bile šola, je bilo vse skupaj videti brezupno, a kar naprej je mislil na obljubo sinu.

Skušal se je spomniti, kje je vsako jutro spremljal sina do razreda. Spomnil se je, da je bila sinova učilnica v zadnjem desnem vogalu, stekel je tja in začel odmetavati ruševine. Ko je tako kopal, so prišli še drugi nesrečni starši in tožili: »Moj sin! Moja hči!« Drugi dobronamerni starši so ga skušali spraviti proč od tistega, kar je nekoč bila šola, rekoč:

»Prepozno je!«

»Mrtvi so.«

»Ne morete pomagati.«

»Pojdite domov.«

»Dajte no, pogledjte resnici v oči, ničesar ne morete storiti!«

»Vse skupaj boste samo še poslabšali!«

Vsakemu od staršev je odgovoril s stavkom: »Mi boste zdaj pomagali?« In nato je kopal dalje, kamen za kamnom in iskal sina. Prišel je poveljnik gasilcev in ga skušal spraviti stran od ruševin: »Velika nevarnost izbruha požara je in vsepovsod prihaja do eksplozij. V nevarnosti ste. Bomo že mi poskrbeli. Pojdite domov.« Nato je ljubeči in zaskrbljeni oče znova vprašal: »Mi boste zdaj pomagali?« Prišla je policija in rekli so: »Jezni ste, razburjeni. Druge spravljate v nevarnost. Pojdite domov. Bomo že mi poskrbeli.« Na to je odvrnil: »Mi boste zdaj pomagali?« Nihče mu ni pomagal

Pogumno je kopal sam, kajti moral je vedeti, ali je njegov sinko živ ali mrtev. Kopal je 8 ur. . . 12 ur. . . 24 ur. 36 ur. in 38. uro odstranil velik kos betonske plošče in zaslišal je sinov glas. Zavpil je njegovo ime: »ARMAND!«. Zaslišal je: »Očka?! Jaz sem, očka. Drugim otrokom sem rekel, naj jih ne skrbi. Če si živ, sem jim rekel, me boš rešil. In ko boš rešil mene, bodo tudi oni rešeni. Obljubil si mi, naj se zgodi karkoli, da boš vedno ob meni. Obljubil si, očka.«

»Kako ste? Kako je tam notri?« je vprašal oče.

»Tu nas je štirinajst od triintridesetih, očka. Prestrašeni smo, lačni, žejni in hvaležni, da si tu. Ko se je zgradba podrla, je nastal klin, kot nekakšen trikotnik, in nas rešil.«

»Pridi ven, sinko.« »Ne, očka! Naj gredo najprej drugi otroci, ker vem, da me boš ti že potegnil ven. Naj se zgodi karkoli, vem, da mi boš pomagal.«

Mark V. Hansen

Za pogovor: Kdaj si bil ti najbolj ponosen na svojega očeta oz. kdaj se ti je zdel tvoje oče največji junak?

Molitev: Zmolimo za vse može in očete, da bi vedno zmogli poskrbeti za varnost vseh svojih bližnjih.

petek, 20. marec
VSAK POTREBUJE NEKOGA, KI GA RAZUME

Trgovec je nad vrata obesil izvesek »Kužki naprodaj«. Taki napisi pritegnejo majhne otroke in kmalu se je pod trgovčevim izveskom pojavil fantiček. »Po koliko pa boste prodajali kužke?« je vprašal. Trgovec je odgovoril: »Približno od 30 do 50 dolarjev.« Fantiček je segel v žep in potegnil ven nekaj drobiža. »Imam 2,37 dolarja,« je rekel. »Jih lahko vidim?« Trgovec se je nasmehnil in zažvižgal. Iz pasje hišice je prišla psica. Pritekla je do trgovine, sledilo pa ji je pet drobnih, drobcenih kosmatih kepic. Eden od mladičkov pa je prav opazno zaostajal. Fantiček je takoj opazil šepajočega kužka in vprašal: »Kaj je narobe s tem kužkom?« Trgovec je pojasnil, da je mladička pregledal veterinar in ugotovil,

da je brez kolčnega sklepa. Vedno bo šepal. Vedno bo hrom na eno tačko. Fantič se je vznemiril. »Tega kužka hočem kupiti.« Trgovec je rekel: »Ne, ni ti ga treba kupiti. Če si ga resnično želiš, ti ga podarim.« Fantič je bil vidno prizadet. Pogledal je lastnika naravnost v oči, dvignil prst in rekel: »Nočem, da mi ga Podarite. Ta kužek je vreden ravno toliko kakor vsi drugi in zanj bom plačal polno ceno. Pravzaprav, zdaj vam bom dal 2,37 dolarja, nato pa vsak mesec 50 centov, dokler ga ne odplačam.« Trgovec je ugovarjal: »Res ti ni treba kupiti tega kužka. Nikoli ne bo mogel teči, skakati in se igrati s tabo, kot bi se lahko drugi mladički.« Ob tem se je fantič sklonil, zavihal hlačnico in odkril grdo zmaličeno in pohabljeno levo nogo v veliki kovinski opornici. Ozrl se je k trgovcu in mehko rekel: »No, tudi jaz ne tečem ravno dobro in kužek potrebuje nekoga, ki ga razume!«

Dan Clark

Za pogovor: Poznaš koga, ki je drugačen od drugih ljudi? V čem je drugačen? Kako se ob tem počutiš?

Molitev: Zmolimo za vse starše in botre, da bi razumeli svoje otroke, krščence in birmance ter jim znali priti naproti.

sobota, 21. marec

RAD BI BIL TAKŠEN BRAT

Enemu mojih prijateljev, Paulu, je starejši brat za božično darilo podaril avto. Ko je Paul na sveti večer prišel iz urada, je okoli sijočega novega avtomobila postopal fantiček in ga občudoval. »Je to vaš avto, gospod?« je vprašal. Paul je pokimal. »Brat mi ga je podaril za božič.« Fantiček je osupnil. »Hočete reči, da vam ga je dal in vas ni prav nič stalo? Fant, rad bi . . . « Okleval je.

Seveda je Paul vedel, kaj bi fantiček rad. Rad bi imel takega brata. Ampak ob fantičkovih besedah je Paula streslo po vsem telesu. »Rad bi,« je nadaljeval fantiček, »da bi sam lahko bil tak brat.« Paul ga je začudeno pogledal, nato pa naglo predlagal: »Bi se rad peljal z mojim avtom?« »Ja, prav rad.« Po kratki

vožnji se je fantič obrnil k Paulu in s sijočimi očmi vprašal: »Gospod, bi me peljali domov?« Paul se je rahlo nasmehnil. Mislil je, da ve, kaj želi fantiček. Pokazati sosedom, v kako velikem avtu se je pripeljal domov. A Paul se je spet motil. »Bi ustavili pri tistih dveh stopnicah?« je zaprosil fantek. Stekel je po stopnicah. Čez nekaj trenutkov je Paul zaslišal, da se vrača. Ni stopal hitro, ker je nosil pohabljenega bratca. Posadil ga je na spodnjo stopnico, ga prižet k sebi in pokazal na avto. »Tamle je, Buddy. Kot sem ti rekel. Brat mu ga je podaril za božič in prav nič ga ni stalo. In nekega dne ti bom jaz podaril ravno takega. Takrat si boš lahko sam ogledal vse tiste čudovite stvari v božičnih izložbah, ki ti jih skušam opisati.« Paul je stopil iz avta, dvignil fantiča in ga posadil na prednji sedež svojega avtomobila. Starejši bratec je sijočih očmi sedel zraven in vsi trije so se odpeljali na nepozabno praznično vožnjo. Na tisti sveti večer je Paul spoznal, kaj je Jezus menil z besedami: »Lepše je dajati ...«

Dan Clark

Za pogovor: Kdaj se ti počutiš bolje, ko ti nekdo nekaj podari ali ko ti nekemu nekaj podariš?

Molitev: Zmolimo za vse poročene, da bi znali drug drugega razveseljevati.

nedelja, 22. marec

KAJ JE TO POGUM

»Torej misliš, da sem pogumna?« je vprašala.
»Ja, mislim.« »Mogoče sem res. To pa zato, ker sem imela kar nekaj dobrih učiteljev. Povedala ti bom o enem izmed njih.

Pred leti sem kot prostovoljka delala v bolnišnici v Stanfordu in tam sem spoznala deklico. Ime ji je bilo Liza in imela je redko in zelo resno bolezen. Edina možnost za njeno ozdravitev je bila transfuzija krvi njenega petletnega bratca, ki je čudežno prebolel isto bolezen in zato imel v krvi protitelesca, potrebna za premaganje bolezni. Zdravnik mu je vse razložil in ga vprašal, ali je pripravljen sestri darovati kri. Opazila sem, da je le za trenutek okleval, nato pa globoko zajel sapo in rekel: »Storil bom to, če bo rešilo Lizo.«

Med transfuzijo je ležal na postelji zraven sestre in se smehljaj — kot tudi mi vsi —, ko je videl, da se ji na lica vrača barva. Nato mu je obraz pobledel in nasmeh je izginil. Pogledal je zdravnika in s tresočim glasom vprašal: »Bom takoj začel umirati?«

Spričo svoje mladosti fantek namreč ni dobro razumel zdravnika. Mislil je, da bo moral sestrici dati vso svojo kri.«

»Ja, naučila sem se biti pogumna,« je dodala, »ker sem imela odlične učitelje.«

Dan Millma

Za pogovor: Kdaj si bil ti najbolj pogumen?

Molitev: Zmolimo za dekleta in fante, da bi bili dovolj pogumni za pomembne odločitve v življenju.

ponedeljek, 23. marec

ČE IŠČEŠ KAJ VELIKEGA, MORAŠ ZAPRETI OČI

Neki starec je dan za dnem sedel v svojem gugalniku. Tako ustaljen v svojem stolu se je zaobljubil, da ne bo odšel s tistega kraja, dokler ne bo videl Boga.

Nekega lepega pomladnega popoldneva, ko se je starec gugal v svojem stolu, neutruden v svoji odločenosti, da bi videl Boga, je zagledal deklico, ki se je igrala na drugi strani ulice. Dekličina žoga se je prikotalila na starčevo dvorišče. Stekla je ponjo in ko se je sklonila, da bi jo pobrala, je zagledala starca in rekla: »Gospod Starec, vsak dan vas gledam, kako se gugate v svojem stolu in gledate v prazno. Kaj pa bi radi videli?«

»O, moj dragi otrok, premlada si, da bi razumela,« je odvrnil starec.

»Mogoče,« je rekla deklica, »toda moja mamica

mi zmeraj pravi, da moram, če imam kaj v mislih, govoriti o tem. Pravi, da zato, da se bolje razumemo. Moja mamica zmeraj pravi: 'Gospodična Lizzy, zaupaj nam svoje misli.' Zaupaj, zaupaj, zaupaj, pravi moja mamica zmeraj.«

»Oh, ja, gospodična Lizzy, otrok moj, mislim, da mi ne moreš pomagati,« je zamrmral starec.

»Mogoče ne, gospod Starec, ampak mogoče pa lahko pomagam že, če samo poslušam.«

»Prav, gospodična Lizzy, dete moje, Boga iščem.«

»Z vsem dolžnim spoštovanjem, gospod Starec, ampak v tem stolu se dan za dnem gugate naprej in nazaj v iskanju Boga?« je odvrnila gospodična Lizzy zbegana.

»No, da. Pred smrtjo moram verjeti, da je Bog. Potrebujem znamenje, pa ga doslej še nisem videl,« je rekel starec.

»Znamenje, gospod? Znamenje?« je rekla gospodična Lizzy, zdaj povsem zmedena od besed starega moža. »Gospod Starec, Bog vam daje znamenje vsakič, ko vdihnete. Ko lahko duhate sveže cvetlice. Ko lahko slišite ptičje petje. Ko se dojenčki rodijo. Gospod, Bog vam daje znamenje, ko se smejete in ko se jokate, ko čutite, kako vam solze tečejo iz oči. To je znamenje v vašem srcu, da objemajte in ljubite. Bog vam daje znamenje v vetru in v mavrici in v menjavi letnih časov. Vsa znamenja so tu, vi pa ne verjamete vanje? Gospod Starec, Bog je v vas in Bog je v meni. Nič ga ni treba iskati, kajti on, ona ali kar koli že je, je ves čas tukaj.« Gospodična Lizzy je z eno roko v boku in z drugo mahajoč po zraku nadaljevala: »Mamica pravi: 'Gospodična Lizzy, če iščeš kaj velikanskega, imaš zaprte oči, kajti Boga vidiš v preprostih stvareh, Boga vidiš, če gledaš življenje v vseh stvareh.' Tako pravi mamica.« »Gospodična Lizzy, dete moje, v svojem razumevanju Boga res kar veliko veš, toda to, o čemer govoriš, še vedno ni dovolj.«

Lizzy je stopila k starcu in mu položila svoje otroške dlani na srce in mu zašepetala v uho: »Gospod, od tukaj prihaja, ne od tam,« in pokazala na nebo. »Poiščite ga v svojem srcu, v svojem ogledalu. Potem, gospod Starec, boste videli znamenja.«

Gospodična Lizzy je stopila čez cesto, se obrnila proti starcu in se nasmehnila. Potem ko se je sklonila, da bi poduhala rožice, je zaklicala: »Mamica vedno pravi: 'Gospodična Lizzy, če iščeš kaj velikega, moraš zaprti oči.'«

Dee Dee Robinson

Za pogovor: Kaj misliš, da najbolj potrebujejo ljudje, ki so osamljeni?

Molitev: Zmolimo za vse, ki živijo sami, da se ne bi počutili osamljene.

torek, 24. marec

KAJ POMENI BITI POSVOJEN

Prvošolčki učiteljice Debbie Moon so se pogovarjali o sliki družine. Majhen deček na sliki je imel lase drugačne barve od drugih družinskih članov.

Eden od otrok je pripomnil, da je najbrž posvojen, in deklica z imenom Jocelyn Jay je rekla: »O posvojitvah vem vse, ker sem tudi jaz posvojena.«

»Kaj pomeni biti posvojen?« je vprašal neki drug otrok.

»To pomeni,« je rekla Jocelyn, »da si zrasel v maminem srčku namesto v njenem trebuščku.«

George Dolan

Za pogovor: Misliš, da lahko tuji ljudje skrbijo za nekega otroka tako lepo kot starši?

Molitev: Zmolimo za vse, ki ne morejo imeti otrok, da bi našli pot, kjer bodo lahko s svojo ljubeznijo pomagali drugim pri njihovi rasti.

sreda, 25. marec – MATERINSKI DAN MAMA PA NIČ NE RAČUNA

Naš fantiček je nekega večera prišel v kuhinjo k svoji mami, kije ravno pripravljala večerjo, inji izročil list papirja, na katerega je nekaj napisal. Ko si je mama obrisala roke v predpasnik, je lahko prebrala tole:

Za košenje trave 5 €

Za pospravljanje moje sobe ta teden 1 €

Ker sem šel zate v trgovino 0.50 €

Ker sem pazil na bratca, medtem ko si šla po nakupih 0.25 €

Ker sem odnesel smeti 1 €

Za dobro spričevalo 5 €

Za pospravljanje dvorišča 2 €

SKUPAJ: 14.75 €

Povem vam, mama ga je pogledala, kako je tam pričakujoče stal, deček pa — ko bi le

lahko videl, kaj se mu je takrat motalo po glavi. Mama je vzela pisalo, obrnila list, na katerega je pisal, in zapisala naslednje:

Za devet mesecev, ko sem te nosila, medtem ko si rasel v meni — brezplačno.

Za vse noči, ki sem jih presedela ob tvoji postelji, ti dajala zdravila in molila zate — brezplačno.

Za vse hude čase in za vse solze, ki si mi jih v vseh teh letih povzročil, ni plačila. Ko vse sešteješ, je cena moje ljubezni brezplačna.

Za vse noči, polne strahu, in za skrbi, za katere sem vedela, da me še čakajo — brezplačno.

Za igrače, hrano, obleko in celo to, da sem ti brisala nos, vse to je brezplačno, sin.

In ko vse sešteješ, je polna cena prave ljubezni — brezplačno.

No, prijatelji, ko je naš sin prebral, kar mu je mama napisala, so bile v njegovih očeh debele solze. Pogledal je naravnost v mamo in rekel: »Mami, res te imam rad.« Nato je vzel pisalo in z velikimi črkami napisal:

»PLAČANO V CELOTI.«

M. Adam

Za pogovor: Zakaj si ti najbolj hvaležen svoji mami?

Molitev: Zmolimo za vse mame, da bi ob vsem delu, ki ga imajo, našle čas tudi zase.

